

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Martina Bobáka a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **H. T. K.**, nar. X
st. příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem v X
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném
pod sp. zn. OAM-19091/TP-2023

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-19091/TP-2023.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Dne 21. 8. 2023 žalobce podal u žalovaného žádost o vydání trvalého pobytu po dvou letech nepřetržitého pobytu, jelikož po dobu jednoho roku byl rodinným příslušníkem občana EU. Dle doloženého správního spisu je žalobce otcem občana EU.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2. Jelikož žalovaný o jeho žádosti nerozhodl v zákonné lhůtě, žalobce požádal Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (**komise**) o vydání opatření proti nečinnosti. Dne 29. 11. 2023 komise této žádosti vyhověla. Žalovanému přikázala, aby o žádosti žalobce rozhodl do 60 dnů od provedení výsledku žalobce dle § 169j zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (**zákon o pobytu cizinců**).

II. Argumentace účastníků řízení

3. Žalobce podal dne 28. 3. 2024 žalobu, kterou se domáhá poskytnutí ochrany proti nečinnosti žalovaného a žádá, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí v řízení o jeho žádosti o vedeném pod sp. zn. OAM-19091/TP-2023. Namítá, že lhůta pro vydání rozhodnutí marně uplynula již před několika měsíci (20. 10. 2023). Opatření proti nečinnosti ze dne 29. 11. 2023 žalobci neposkytlo adekvátní ochranu proti nečinnosti žalovaného. Stanovilo nepřiměřeně dlouhou lhůtu k vydání rozhodnutí, jejíž počátek je navíc odvislý od události s nejistým datem. Komise vložila počátek lhůty stanovené k vydání rozhodnutí do rukou žalovaného. Žalobce nemá možnost ovlivnit, kdy žalovaný nařídí jeho výslech.
4. Žalovaný dne 18. 4. 2024 navrhl, aby soud žalobu zamítl. Odkázal na spis, který soudu předložil.

III. Posouzení žaloby

5. Žaloba je přípustná. Soud vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí [§ 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (**s. ř. s.**)]. Z vyjádření žalovaného a z předloženého správního spisu je zřejmé, že o věci dosud nerozhodl. Žalobce netrval na nařízení jednání, a proto jsou splněny podmínky § 51 odst. 1 s. ř. s.
6. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo vydat osvědčení.
7. Žalobce podal dne 21. 8. 2023 žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dle 87h zákona o pobytu cizinců. O takové žádosti má žalovaný rozhodnout ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti [§ 169 odst. 6 písm. h) bod 3 téhož zákona]. Soud souhlasí s žalobcem, že žalovaný měl o této žádosti rozhodnout nejpozději v pátek 20. 10. 2023.
8. Na tom nic nemění, že komise vyhověla žádosti žalobce ze dne 1. 11. 2023 a opatřením proti nečinnosti ze dne 29. 11. 2023 přikázala žalovanému, aby o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu vydal rozhodnutí do 60 dnů od provedení výsledku žalobce.
9. Soud může rozhodnout o žalobě před uplynutím lhůty k vydání rozhodnutí, kterou stanovila komise. Bezvýslednost vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti nastane až prvním dnem po konci opatření proti nečinnosti určené a marně proběhlé lhůty, *jde-li o lhůtu přiměřenou* (nález Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2023, sp. zn. IV. ÚS 3523/20). V této části soud vyšel z rozsudků Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2023, č. j. 10 A 81/2023-32, a ze dne 22. 11. 2023, č. j. 14 A 126/2023-34. Jestliže nadřízený správní orgán uloží vydat rozhodnutí v nepřiměřené lhůtě, žalobce může bez dalšího podat nečinnostní žalobu, neboť jde z hlediska ochrany jeho práv v podstatě o shodnou situaci, jako když tento správní orgán nijak v zákonné lhůtě nereagoval na žádost o opatření proti nečinnosti. Na základě obdobných okolností soud již konstatoval, že lhůta pro vydání Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

rozhodnutí v délce 60 dnů nemůže být přiměřená, a to mj. z toho důvodu, že část lhůty běžící případně od tohoto okamžiku (60 dnů) je sama o sobě stejně dlouhá jako zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí, a že nadřízený správní orgán nezohlednil, že také on využil pro vydání opatření proti nečinnosti téměř celou zákonnou lhůtu (max. 30 dnů podle § 80 odst. 6 ve spojení s § 71 odst. 3 správního řádu). Dlužno také odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2022, č. j. 1 Azs 171/2022-54, dle něhož „lze akceptovat, že nadřízený správní orgán uložil v opatření proti nečinnosti lhůtu ve stejné délce, jež je stanovena zákonem k rozhodnutí, jen ve výjimečných případech. Pravidlem by naopak měla být lhůta podstatně kratší“.

10. Soud neshledal existenci výjimečných okolností, pro které bylo na místě, aby komise stanovila lhůtu k vydání rozhodnutí v rozsahu (další) zákonné lhůty. Navíc komise nestanovila lhůtu

k vydání rozhodnutí jako pevnou (odvíjející se od pevného data), nýbrž její počátek bez specifikace zvláštností tohoto případu navázala na neurčitý okamžik (60 dnů od výsledku žalobce). V důsledku tohoto postupu komise se žalobci nedostalo účinné ochrany, jakou právní řád předpokládá. Jelikož komise stanovila žalovanému nepřiměřenou lhůtu, nemusel soud vyčkávat na její uplynutí.

11. Komise vskutku vydala žalobce libovůli žalovaného, který navzdory jasnému požadavku zákona nově od jeho nadřízené neměl stanoven definitivní konec lhůty k vydání rozhodnutí. I v důsledku toho pak nemohlo opatření proti nečinnosti „prodloužit“ zákonnou lhůtu k vydání rozhodnutí, která nenávratně uplynula již 20. 10. 2023. Žalovaný navzdory uplynutí této lhůty do dnešního dne nerozhodl. Ani jen nestanovil termín výsledku žalobce, který v opatření proti nečinnosti ze dne 29. 11. 2023 avizovala komise.
12. O liknavém přístupu žalovaného v nynější kauze ostatně svědčí také skutečnost, že již 1. 2. 2024 obdržel od partnerky žalobce oznámení, že žalobce s ní aktuálně nepobývá. Avšak žalovaný předal policejnímu orgánu žádost o prověření těchto skutečností až po více než dvou měsících (dne 12. 4. 2024), což je také pouze jeden den poté, co mu soud doručil informaci o vedení tohoto řízení o nečinnosti žalobě.

IV. Závěr a náklady řízení

13. Soud seznal, že žalovaný je nečinný v řízení o žalobcově žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. Proto mu podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost vydat o této žádosti rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku. Dle soudu se jedná o lhůtu přiměřenou, neboť žalovaný již násobně překročil lhůtu k vydání rozhodnutí, kterou mu stanoví zákon o pobytu cizinců.
14. Žalobce má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu proti nečinnosti a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Konkrétně jde o odměnu za dva úkony právní služby po 3 100 Kč: převzetí a přípravu zastoupení a sepsí žaloby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d)] a paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za každý z těchto pěti úkonů (§ 13 odst. 4). Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, k částce odměny (6 800 Kč) soud připočetl částku odpovídající této dani (1 428 Kč). Žalobcovy náklady zastoupení advokátem tak činí 8 228 Kč a soudní poplatek 2 000 Kč. Žalovaný je povinen částku 10 228 Kč nahradit žalobci

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

v přiměřené lhůtě jednoho měsíce k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení u Nejvyššího správního soudu.

Nesplní-li povinný (žalovaný) dobrovolně, co mu ukládá výrok II vykonatelného rozhodnutí, může oprávněný (žalobce) podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Praha 22. dubna 2024

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.